

Rok 1904.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1904.

Treść: (M 167. Dokument koncesyjny na kilka wąskotorowych lokalnych linii kolejowych na obszarze stołecznego miasta Insbruka.

167.

Dokument koncesyjny z dnia 24. grudnia 1904

na kilka wąskotorowych lokalnych linii kolejowych
na obszarze stołecznego miasta insbruka.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami spółce akcyjnej „Kolej lokalna Insbruck—Hall w T.” na jej prośbę koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu niżej wymienionych wąskotorowych linii lokalnych kolejowych, które mają być wybudowane na obszarze stołecznego miasta Insbruka, a mianowicie:

I. od placu przed dworcem kolei południowej przez Bahnstrasse, Museumstrasse, Burggraben, Maria-Theresienstrasse, Anichstrasse, Bürgerstrasse i Andreas Hoferstrasse do placu przed stacją c. k. kolei państwowych Wilten;

II. od stacji Berg Isel lokalnej kolei Insbruck-Hall w T. aż do połączenia z wymienioną pod I linią c. k. kolei państwowych na stacji Wilten z odgałęzieniem do stacji kolei stubaitalskiej Wilten-Stubai,

a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi, w §§ach 1 do 11 ustalonymi warunkami i zastrzeżeniami; dalej nadaje się powyższej spółce w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p.

Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu lokalnej linii kolejowej, odgałęziającej się od odpowiedniego punktu linii pod I wymienionej aż do placu Klaudyi, pod warunkiem, że komisyjne badanie, zarządzane w tym kierunku według obowiązujących norm, wypadnie bez zarzutu oraz pod warunkami i zastrzeżeniami ustanowionymi poniżej w §§ach 1 do 11.

§ 1.

Co do linii kolejowych będących przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta spółka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Spółka zobowiązuje się budowę linii kolejowych pod I i II wymienionych ukończyć najpóźniej w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego; termin budowy linii do placu Klaudyi ustanowiony będzie przy sposobności udzielenia odpowiedniego konsensu budowlanego a spółka poddać się ma zarządzeniom w tym względzie wydanym.

Gotowe linie kolejowe należy potem oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, trwający do 17. września 1979.

Jako rękojmię dotrzymania terminów budowy tudzież wykonania i urządzenia linii kolejowych zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć ma spółka

na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacji sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyonowanych linii kolejowych nadaje się spółce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie spółce co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§ 4.

Zresztą oznaczone na wstępie lokalne linie kolejowe należy uważać za integralne części przedsiębiorstwa kolei lokalnej Insbruk—Hall w T. stanowiącego przedmiot koncesyi z dnia 18. września 1889, Dz. u. p. Nr. 171. Postanowienia powołanego dokumentu koncesyjnego, zawarte w §§ach 5 do 14 włącznie, mają się z uzupełnieniami i zmianami, ustanowionymi w podanych niżej §§ach 5 do 11 włącznie na przyszłość stosować także do wszystkich lokalnych linii kolejowych, stanowiących przedmiot dokumentu koncesyjnego z dnia 18. września 1889, Dz. u. p. Nr. 171 i obecnego dokumentu koncesyjnego.

§ 5.

Spółka ma prawo w przypadku, gdyby po ukończeniu tych linii kolejowych jeszcze inne nowe budowle wykonane lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, wliczyć kosztą przez to powstałe do kapitału zakładowego, jeżeli rząd na wzniesienie projektowanych budowli względnie na pomnożenie urządzeń ruchu zezwolił a kosztą należycie będą wykazane.

§ 6.

Postanowienia §u 7, ustęp 1 powołanego dokumentu koncesyjnego mają pod określonymi tamże w §ie 7, ustępie 2, warunkami zastosowanie także do pospolitego ruszenia obu połów monarchii.

Spółka obowiązana jest pełniącym każdorazem służbę podoficerom i ordynansom dozwolić wolnego przejazdu koleją. Bliższe szczegóły w tym względzie ułożyć należy z właściwymi władzami wojskowymi.

Każdoczesny przepis, dotyczący się transportów wojskowych na kolejach żelaznych, tudzież każdorazowe przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla spółki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanych kolejowych liniach. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla spółki obowiązującymi z chwilą, w której się je urzędownie poda do jej wiadomości.

Zobowiązania te ciążyą na spółce tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tych linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i systemu ruchu.

§ 7.

Gdyby z powodu uroczystości, przemarszu wojsk, parad i t. p. władze uznały za potrzebne zastanowić czasowo ruch na jakiejś przestrzeni koncesyonowanej kolei, winna się spółka poddać bez oporu wszystkim zarządzeniom władz bez jakiegokolwiek pretensyi do wynagrodzenia za szkodę, wynikłą dla niej z czasowego wstrzymania ruchu.

§ 8.

Spółka obowiązana jest postarać się o zaopatrzenie swoich funkcyonaryuszów i ich rodzin na przypadek choroby i na starość i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniająca, względnie przynajmniej takie same obowiązki na spółkę wkładająca, jak kasa rzeczzonego związku.

Owo zaopatrzenie na przypadek choroby i na starość należy tak przeprowadzić, by spółka lub przedsiębiorstwo w jego miejsce wstępujące mieli obowiązek zgłaszać w instytucie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy maszyn, palacze, kierownicy wozów, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiednim ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 9.

Spółka obowiązana jest pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w artykule XII. ustawy

z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania linii kolejowych do przewozu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem dowolnego ustanawiania taryf przeprawiać lub pozwolić przeprawiać współużywanymi liniami kolejowymi lub jej częściami tak całe pociągi, jak i pojedyncze wozy za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 10.

W uzupełnieniu postanowień §u 12, ustęp 1 dokumentu koncesyjnego z dnia 18. września 1889, Dz. u. p. Nr. 171, postanawia się, że na państwo przechodzi w razie zgaśnięcia koncesyi i z dniem jej zgaśnięcia także własność zapasów kasowych, kolei podjazdowych, będących ewentualnie własnością spółki tudzież pobocznych przedsiębiorstw spółki.

§ 11.

W miejsce tracących moc przepisów §u 11 powołanego dokumentu koncesyjnego wstępują następujące postanowienia:

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia linii kolejowych spółki w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich rachunkowo zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, straci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, dla poszczególnych linii spółki ustanowionego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku, podlegającego podatkowi i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wy-

kupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnego czystego dochodu, w taki sposób obliczonego, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Czysty dochód średni, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić przeto należy spółce jako wynagrodzenie za wykupione linie kolejowe aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

4. Gdyby jednak średni dochód czysty, obliczony w myśl powyższych postanowień bez uwzględnienia dodatku w ustępie 2. przewidzianego, nie wynosił przynajmniej sumy rocznej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego — w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo wymienioną wyżej amortyzacyę (t. j. wspomnianą wyżej oprocentowanie po 4 od sta i ratę amortyzacyjną) płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać spółce podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

5. Państwo zastrzega sobie nadto prawo tej treści, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast rent, w myśl postanowień powyższych punktów spółce płacić się mających, a jeszcze nie zapłaconych — zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta rocznie, z uwzględnieniem odsetek od odsetek, skapitalizowanej wartości tych rent, oczywiście po strąceniu dodatku, zawartego ewentualnie w tych spłatach w myśl postanowień 2. ustępu.

Gdyby się państwo na ten sposób wypłacenia kapitału zdecydowało, przysługuje mu wybór uiszczenia go gotówką lub obligacyami długu państwowego. Obligacje długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczza bezpośrednio poprzedzającego.

6. Przez wykupienie linii kolejowych spółki i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. 1 do 5 przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów własność i używanie linii kolejowych spółki ze wszystkimi do nich należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, własnością spółki będące i jego przedsiębiorstwa poboczne jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zaklado-

wego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządu nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

7. Uchwała rządu, dotycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracji rządu najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta obejmować będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupienie następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź w celu zaspokojenia pretensji państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1 do 5), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

8. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, dotyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, poczynwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji, dotyczącej się wykupna, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w deklaracji wymienionych, pozwolenia tego osobnego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

9. Spółka obowiązana jest mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu na wykupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji wykupna wymienione.

Gdyby spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo nawet bez zezwolenia spółki i bez sądowej interwencji objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Poczynwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionych liniach na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu na liniach kolejowych aż do chwili powyższej.

10. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 7), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych wskutek odkupienia na państwo przechodzących.

Spółka obowiązana jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niej jeszcze do tego celu potrzebował.

Wittek wlr.